

57
НЗ4

АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
НАУКОВО-ПРИРОДОЗНАВЧИЙ МУЗЕЙ

НАУКОВІ ЗАПИСКИ

Том VII

ВИДАВНИЦТВО АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
КІЇВ — 1959

Пионтковская С. П., Русских П. А., Айзенштадт Д. С., К фауне эктопаразитов мышевидных грызунов и насекомоядных Закарпатья, Вопросы общей краевой и экспериментальной паразитологии и медицинской зоологии, т. IX, 1955.

Турянин И. И., К фауне гамазовых клещей Acarina, Gamasoidea Закарпатской области, Науч. зап. Ужгород. гос. ун-та, т. XI, 1955.

Юркіна В. І., Блохи Aphaniptera Східних Карпат, Паразити і паразитози свійських і промислових тварин, Праці Ін-ту зоол. АН УРСР, т. VIII, 1952.

Jablonovsky J., Fauna regni Hungariae, III, Arthropoda, Acyrina, Budapest, 1900.

Karpelles L., Adalekok magyarorszag atka-faunajahoz, Mathematikai es termeszettudomanyi közlemenyek, XXV, 3, Budapest, 1892.

Storkan J., Zivocisstvo Republiky Ceskoslovenske, Cesko-slovenska vlastiveda, I, Priroda, Praha, 1930.

К ФАУНЕ ГАМАЗОВЫХ КЛЕЩЕЙ ЗАКАРПАТСКОЙ ОБЛАСТИ УССР

И. И. Турянин

Резюме

Фауна гамазовых клещей Закарпатской области изучена не полностью. Разрозненные сведения о видовом составе гамазид Закарпатья можно обнаружить в старой венгерской и в отечественной литературе (Брегетова и другие, 1955; Брегетова, 1956; Емчук, 1952; Карпелес, 1892). Нами для фауны Закарпатья зарегистрировано 44 вида гамазид. Этот список еще далеко не полный. Эпидемиологический и эпизоотологический интерес представляют *Dermanyssus gallinae*, *Ornitonyssus bacoti*, *Ornitonyssus sylviarum* и другие виды, широко распространенные не только в Закарпатье, но и за его пределами.

ON THE FAUNA OF GAMASIDAE TICKS IN THE TRANSCARPATHIAN REGION OF THE UKRAINIAN SSR

I. I. Turyanin

Summary

The fauna of the Gamasidae ticks of the Transcarpathian region has been incompletely studied. Isolated data on the specific composition of Transcarpathian Gamasidae may be found in the old Hungarian and native literature (Bregetova and others, 1955; Bregetova, 1956; Yemchuk, 1952; Karpeles, 1892). 44 species of Gamasidae species have been recorded for the Transcarpathians in this paper. Of epidemiological and epizootological interest are *Dermanyssus gallinae*, *Ornitonyssus bacoti*, *Ornitonyssus sylviarum* and other species, widespread not only in the Transcarpathian region but beyond its borders.

БОТАНІКА

ОГЛЯД РОДІВ *GRIMMIA* ТА *DRYPTODON* БРІОФЛОРИ УРСР

В. М. Мельничук

У зв'язку з початком видання Інститутом ботаніки АН СРСР «Флори листяних мохів СРСР» та підготовкою видання Інститутом ботаніки АН УРСР «Флори мохів УРСР» виникла необхідність критичного перегляду гербарних матеріалів і опублікованих зведеній по листяних мохах окремих районів УРСР.

В статті подається критичний огляд представників родів *Grimmia* і *Dryptodon* бріофлори УРСР. Огляд складено на основі опрацювання матеріалів бріологічних гербаріїв наукових ботанічних установ Києва і Львова та літературних джерел. Опрацювання показало, що ряд видів згаданих родів помилково потрапив у відомий з літературних джерел інвентар флори листяних мохів УРСР, деякі ж види залишились невідомими. Не підтвердились вказівки про поширення в УРСР *Grimmia unicolor*, *G. tergestina*, *G. elongata*, *G. patens*, *Dryptodon atratus*. Вказівка про знаходження високогірного виду *Grimmia apiculata* на відносно малій висоті викликає сумнів, проте відсутність гербарного матеріалу не дозволяє зробити остаточного висновку з цього питання, тим більше що випадки значного зниження гірських видів можливі і відомі. Невідомою залишалася *Grimmia tergestinoides* Culm. Обсяг родів приймається за Леске (1930). Райони поширення окремих видів подаємо за «Флорою УРСР»*.

* Зак. Л. — Закарпатські ліси; К. Л. — Карпатські ліси; Пр. К. — Прикарпатські ліси; Р. Л. — Розтоцькі ліси; О. Л. — Опільські ліси; З. П. — Західне Полісся; П. П. — Правобережнє Полісся; Л. П. — Лівобережнє Полісся; В. Л.-С. — Волинський Лісостеп; З. Л.-С. — Західний Лісостеп; П. Л.-С. — Правобережний Лісостеп; Л. Л.-С. — Лівобережний Лісостеп; Д. Л.-С. — Донецький Лісостеп; П. З.-Л. С. — Правобережний злаково-лучний Степ; Л. З.-Л. С. — Лівобережний злаково-лучний Степ; П. З. С. — Правобережний злаковий Степ; Л. З. С. — Лівобережний злаковий Степ; Кр. Г. Кримські гори; П. Б. К. — Південний берег Криму.

GRIMMIA HEDW.

Hedw. sp. musc., 1801, p: 75.

Наскельні мохи, що утворюють дрібні або дуже великі дернини. Стебла переважно з центральним тяжем (*G. hartmanii* не має). Листки ланцетні, іноді видовжено-ланцетні до шиловидних або яйцевидно-округлі, жолобчасті або кілясті, переважно з кінцевим волоском. Листкова пластинка одношарова і тоді звичайно з потовщеними, дво-п'ятишаровими краями або багатошарова. Клітини у верхній частині листка переважно округло-квадратні, більш-менш потовщені, часто з виїмченно потовщеними перегородками, нижче середини листка вони раптово змінюються і утворюють інакше побудовану клітинну сітку основи листка (тільки *G. hartmanii* клітинна сітка до основи листка не змінюється). Коробочка переважно правильна. Ніжка спорогона звичайно довша, ніж коробочка. Кришечка відпадає без колонки.

У флорі УРСР 20 видів.

Таблиця для визначення видів

1. Листородні виводкові тільця є	2
— Виводкових тілець нема	5
2. Виводкові тільця на верхівці листка	3
— Виводкові тільця в основі листка	4
3. Листки ланцетні, у верхівці звичайно тупі, заокруглені або виїмчасті. Клітини папіозні	20. <i>G. anomala</i> .
— Листки видовжено-ланцетні, загострені, кінцевий волосок зубчастий. Клітини гладенькі	19. <i>G. hartmanii</i> .
4. Кінцевий волосок гладенький. Листкова пластинка одношарова, з окремими двошаровими смужками на пластинці та кількома рядами дво-п'ятишарових крайових клітин. Клітини основи листка вузько-прямокутні. Виводкові тільця на коротких, нерозгалужених ніжках	17. <i>G. trichophylla</i>
— Кінцевий волосок зубчастий. Листкова пластинка вгорі двошарова. Клітини основи листка квадратні та коротко-прямокутні, з сильно потовщеними поперечними перегородками. Виводкові тільця на довгих, розгалужених ніжках	18. <i>G. mühlenbeckii</i> .
5. Коробочка занурена в перихеїальні листки	6
— Коробочка піднесена над перихеїєм або матеріал стерильний	9
6. Коробочка правильна, на прямій ніжці	7
— Коробочка з черевцем на колінчасто зігнутій ніжці. Листки сильно вижолоблені, посередині найширші, до верхівки і до основи дуговидно звужені, з коротеньким кінцевим волоском, з одношаровою листковою пластинкою	4. <i>G. plagiopodia</i>
7. Листки яйцевидно-язиковидні, з широкою параболічною верхівкою, двошаровою у верхній половині пластинкою, жолобчасті. Перихеїальні листки високопіхвасті, вгору ширші, зао-	

- круглені і раптом звужені у довгий волосок, збудовані з безбарвних ромбічних клітин 4. *G. tergestina*.
- Листки видовжено-ланцетно загострені, поступово звужені в кінцевий волосок 8
- 8. Клітини листка з більш-менш сильно виїмчасто потовщеними стінками. Листки кілясті, тільки в самій верхівці та вгорі по краях двошарові; коробочка занурена або дещо видається з перихеїєю 7. *G. doniana*.
- Клітини листка з рівномірно потовщеними стінками. Листки жолобчасті, у верхній половині двошарові; коробочка занурена 5. *G. tergestinoides*.
- 9. Кінцевого волоска нема 10
- Листки з кінцевим волоском 11
- 10. Краї кілястих листків відгорнуті. Клітини з сильно виїмчасто потовщеними перегородками. Жилка на спинці з двома—чотирима поздовжніми пластинками, рідше тільки гранчаста 24. *G. patens*.
- Листки плоскокраї, жолобчасті. Клітини гладкостінні. Листкова пластинка у верхній половині багатошарова, по краях товстіша. Жилка сплющена, на спинці не випинається 2. *G. unicolor*.
- 11. Клітини листка папіозні 12
- Клітини листка гладенькі 13
- 12. Кінцевий волосок довгий, гладенький. Листки видовжено-ланцетні, у верхній половині двошарові 23. *G. elatior*.
- Кінцевого волоска нема або він дуже коротенький і скований під кулястими виводковими тільцями, після відпадання яких листки у верхівці заокруглені або виїмчасті. Листкова пластинка одношарова з двошаровими вгорі краями 20. *G. anomala*.
- 13. Листки сухі, спірально навколо стебла закручені, від довгастої основи вузько-ланцетні, з одного боку з сильноше відгорнутим краєм, з гладеньким кінцевим волоском 16. *G. finalis*.
- Листки не бувають спірально закрученими 14
- 14. Сухі листки вигинчасті або кучеряві, довгі і вузькі, ланцетно-шиловидні 13. *G. incurva*.
- Листки не кучеряві 15
- 15. Краї листків плоскі 16
- Краї листків відгорнуті 23
- 16. Пластинка листка одношарова. Листки вижолоблені, посередині найширші, до верхівки і до основи дуговидно звужені 1. *G. plagiopodia*.
- Пластинка листка вгорі або тільки по краях двошарова 17
- 17. Листки жолобчасті. Жилка на спинці не випинається 18
- Листки кілясті. Жилка на спинці випинається 21
- 18. Крайові клітини сильно вижолобленої, розширеної основи листка поперечно видовжені, зелені. Листки яйцевидно-язиковидні, іноді широко-ланцетні з тупою параболічною верхівкою, яка більш-менш різко звужується в зубчастий, довгий волосок.

- Коробочка підноситься над перихеєм 3. *G. laevigata*.
 — Крайові клітини основи листка коротко-прямокутні та квадратні, з тонкими поздовжніми і більш або менш сильно потовщеними поперечними перегородками, безбарвні 19
 19. Верхівка листка ланцетно-загострена, поступово звужена в кінцевий волосок 20
 — Параболічна верхівка яйцевидно-язиковидних листків раптом звужена в гладенький кінцевий волосок. Коробочка занурена 4. *G. tergestina*.
 20. Листки під покривним склом лягають боком, від майже піхвястої овальної, вгору розширеної основи вузько-ланцетні, з коротким, слабо зубчастим кінцевим волоском. Коробочка підноситься над перихеєм 6. *G. commutata*.
 — Листки під покривним склом лягають плоско, від вузько-яйцевидної основи поступово ланцетно-загострені, з кінцевим волоском. Коробочка занурена в перихеї 5. *G. tergestinoides*.
 21. Клітини з виїмчасто потовщеними стінками. Листки вузько видовжено-ланцетні з довгим кінцевим волоском, одношаровою пластинкою та потовщеними краями. Крайові клітини основи листка видовжено-прямокутні, тонкостінні, безбарвні. Коробочка занурена в перихеї або трохи виступає з нього 7. *G. doniana*.
 — Клітини з рівномірно (не виїмчасто) потовщеними перегородками. Крайові клітини основи листка з тонкими поздовжніми і сильно потовщеними поперечними стінками 22
 22. Верхні листки від яйцевидної основи вузько-ланцетні, із зубчастим волоском, одношаровою пластинкою, вгорі з двошаровими краями. Клітини в основі листка біля жилки прямокутні, до країв коротші, до квадратних. Кришечка з довгим косим дзьобиком 8. *G. montana*.
 — Верхні листки ширші, коротко-ланцетні або яйцевидні, з гладеньким або віддаленозубчастим волоском, двошаровою у верхівці пластинкою. Клітини по всій ширині основи листка коротко-прямокутні, майже квадратні. Кришечка з прямим коротким дзьобиком 9. *G. alpestris*.
 23. Краї пластинка листка одношарові 15. *G. orbicularis*.
 — Краї і звичайно верхівка пластинки листка дво-багатошарові 24
 24. Клітини листка з виїмчасто потовщеними перегородками 26
 — Клітини листка з рівномірно потовщеними перегородками 25
 25. Дернинки маленькі, подушковидні, сірі. Листки довгасто-ланцетні, з туповатою верхівкою і довгим зубчастим волоском. Коробочка на колінчасто зігнутій ніжці з поздовжніми жилками 14. *G. pulvinata*.
 — Дернинки потужні, нещільні, жовто- або темнозелені. Листки довгі, видовжено-ланцетні, загострені. Клітини майже однакових розмірів по всій пластинці, включаючи краї основи листка 19. *G. hartmanii*.

26. Клітини основи листка широкими смугами по обидва боки жилки лінійні, пористі, більш-менш виїмчасті 21. *G. decipiens*.
 — Клітини основи листка видовжені, прямокутні; іноді тільки біля жилки буває кілька рядів лінійних клітин 27
 27. Дернинки великі 28
 — Дернинки невисокі 29
 28. Кінцевий волосок дуже коротенький. Дернинки коричнево-або чорнозелені. Листки дрібні, жорсткі, ланцетні, вгорі дво-, а по краях тришарові 12. *G. elongata*.
 — Кінцевий волосок досить довгий, зубчастий. Дернинки жовто-коричневі або темнозелені. Листки довгі, видовжено-ланцетні, з одношаровою пластинкою та з одним-двоюма двошаровими рядами крайових клітин 19. *G. hartmanii*.
 29. Кінцевий волосок дуже коротенький. Дернинки щільні, жовто-зелені, 1—1,5 см заввишки. Листки ланцетні, з відгорнутиєм з одного боку до верхівки, з другого — трохи нижче краями 11. *G. apiculata*.
 — Кінцевий волосок відносно довгий 30
 30. Дернинки від волосків сиві. Клітини в основі листка біля жилки лінійні. Жилка в основі не звужена. Коробочка на прямій ніжці, гладенька 10. *G. ovalis*.
 — Дернинки не бувають від волосків сірими. Клітини в основі листка видовжені, але не лінійні 31
 31. Кінцевий волосок гладенький. Пластинка листка одношарова, з окремими двошаровими смужками та кількома рядами дво-п'ятишарових крайових клітин. Клітини основи листка вузько-прямокутні. Жилка на спинці округла 17. *G. trichophylla*.
 — Кінцевий волосок зубчастий. Листкова пластинка вгорі двошарова. Клітини основи листка квадратні або коротко-прямокутні, з тонкими поздовжніми і сильно потовщеними поперечними перегородками. Жилка на спинці гранчаста, іноді двокрила 18. *G. mühlenbeckii*.

1. *Grimmia plagiopodia* Hedw.

Hedw., Sp. musc., 1801 р. 78; Лазаренко А. С., Визначник листяних мохів УРСР, 1936, стор. 121, Определитель лиственных мхов Украины, 1955, стор. 210.

Дернинки до 1 см заввишки, бруднувато зеленкуваті до коричнюватих. Листки черепичасті, сильно вижолоблені, широко довгастояйцевидні, посередині найширші, до верхівки та до основи дуговидно звужені, не ланцетно-загострені, з коротким, в основі розширенім, слабо зубчастим, немов насадженим кінцевим волоском, плоскокраї. Листкова пластинка одношарова, тільки окремі клітини вздовж краю листка бувають двошаровими. Жилка закінчується перед верхівкою листка. Коробочка з черевцем на колінчасто зігнутій ніжці занурена в перихеїальні листки.

Дуже рідкісний вид, зустрічається на багатих на залізо пісковиках, іноді на вапняках. В УРСР: З. Л.-С., П. Л.-С., П. З.-Л. С., Л. З.-Л. С. Вказівка Б. Є. Балковського і О. О. Савостьяно-

ва (1939) про знахідку *G. plagiopodia* в с. Ободівці Вінницької області основана на неправильному визначенні. Зразок, між іншим, фертильної дернинки належить *Schistidium aposcarpum*.

Var. *arvernica* (Philib.) Bouill.

Bouill., Musc. d. l. France, 1884, p. 389; Лазаренко А. С., Визначник листяних мохів УРСР, 1936, стор. 121, Определитель лиственных мхов Украины, 1955, стор. 210. *Grimmia arvernica* Philib., Rev. Bryol., 1882, p. 24.

Зубці перистома редуковані, короткі, з одного-двох члеників, іноді не підносяться над краєм урни. Кінцеві волоски довші, ніж у основної форми. На цегляних стінах, пісковиках. В УРСР; Л. З.-Л. С.

2. *Grimmia unicolor* Hook.

Hook., in Grev., Scot. Crypt. Fl., 1825, t. 123; Лазаренко А. С., Определитель лиственных мхов Украины, 1955, стор. 212.

Дуже рідкісний вид, поширений на вологих силікатних скелях високо в горах. При недостатньо уважному визначенні *G. incurva* легко приймають за *G. unicolor*. Характеризується своєрідною і неповторною в родині Grimmiaceae будовою листка. Листки від дещо збіжної, обернено довгасто-яйцевидної, майже піхвястої основи вузьколінійно-ланцетні, тупі, майже відлоговидні, без кінцевого волоска, вподовж жолобчасті, плоскокраї. Листкова пластинка вгорі дво-чотиришарова, по краях завжди товстіша. Клітини округло-квадратні, з невиїмчасто потовщеними стінками.

В УРСР не відомий. Помилково вказаний для Закарпатської області.

3. *Grimmia laevigata* (Brid.). Brid.

Brid., Bryol. univ., I, 1826, p. 183; Лазаренко А. С., Определитель лиственных мхов Украины, 1955, стор. 212. *Campylopus laevigatus* Brid., Mant., 1819, p. 76. *Grimmia campestris* Brid. in Hook., Musc., exot., II, 1820, p. 9; Лазаренко А. С., Визначник листяних мохів УРСР, 1936, стор. 121, *Grimmia tergestina* Lazarenko sed non Tomm. pro parte, Укр. бот. журн. кн. III, 1926, стор. 13.

Дернинки широкі, плоскі, сіро-зелені до коричнюватих. Стебла щільно округлооблиствлені. Листки від розширеної, сильно вижолобленої, з дуговидно заокругленими краями основи коротко- і широко-яйковидні, іноді широко-ланцетні, жолобчасті, плоскокраї, з тупою, параболічною, звичайно знебарвленою верхівкою, більш-менш раптом звужені в довгий зубчастий кінцевий волосок. Листкова пластинка до вижолобленої нижньої частини двошарова з три-п'ятишаровими поздовжніми смужками, по краях і в основі одношарова.

Характерною видовою ознакою є будова клітинної сітки в нижній, сильніше вижолобленій, одношаровій частині листка. Біля жилки тут розташовано кілька (три-чотири) рядів прямокутних клітин, до країв листка клітини квадратні та поперечноovalальні, по краях поперечновидовжені, зелені.

На освітлених силікатних скелях та камінні. В УРСР: Зак. Л., К. Л., З. П., З. Л.-С., П. Л.-С., П. З.-Л. С., Л. З.-Л. С., Л. З., С., Д. Л.-С.

4. *Grimmia tergestina* Tomm.

Tomm., msgr., Bryol. eur., fasc. 25/28, 1845, p. 24; Лазаренко А. С., Визначник листяних мохів УРСР, 1936, стор. 122, Определитель лиственных мхов Украины, 1955, стор. 210.

Вид габітуально дуже подібний до *G. laevigata*, з якою його часто плутають. Листки яйцевидно-яйковидні, з широкою параболічною, більш-менш далеко вниз знебарвленою верхівкою, раптом звуженою в довгий слабозубчастий кінцевий волосок, жолобчасті, плоскокраї, у верхній частині двошарові і непрозорі. Будовою верхньої частини листка не відрізняється від *G. laevigata*. Характерною видовою ознакою є будова клітинної сітки в нижній, одношаровій частині листка. Тут біля жилки знаходитьться кілька рядів видовжено-прямокутних клітин, далі до країв листка ідуть коротко-прямокутні та квадратні клітини, по краях — від двох до багатьох рядів прозорих, безбарвних клітин з тонкими поздовжніми стінками і дуже потовщеними поперечними перегородками. Перихеіальні листки високопіхвясті, складаються з безбарвних, тонкостінних, ромбічних клітин, вгору ширші, заокруглені і раптом звужені у волосок. Коробочка на прямій ніжці, яйцевидна, правильнона, занурена в перихеіальні листки.

Від *G. laevigata* у фертильному стані відрізняється будовою клітинної сітки перихеіальних листків та зануреною коробочкою, хоч треба мати на увазі, як це відзначено Леске (1930), що ніжка спорогона у *G. laevigata* іноді може бути дуже коротенькою і коробочка майже схованою в перихеіальних листках. У стерильному стані від *G. laevigata* відрізняється тільки будовою клітинної сітки основи листка (у *G. laevigata* по краях основи листка клітини поперечновидовжені, зелені). *G. tergestinoides* та *G. poecilosstoma* відрізняються від *G. tergestina* ланцетно-загостреніми, поступово звуженими в кінцевий волосок листками, у фертильному стані — будовою перихеіальних листків (тільки в основі безбарвні), *G. poecilosstoma*, крім того, — ще череватою на колінчасто зігнутій ніжці коробочкою.

На освітлених вапняках. В УРСР не зустрічається. Помилково наведений А. С. Лазаренком (1926, 1936, 1955) для Хмельницької та Ворошиловградської областей.

5. *Grimmia tergestinoides* Culm.

Culmann Rev. bryolog., 1911, p. 75. *Grimmia tergestina* Lazag. sed non Tomm. pro parte, Укр. бот. журн., кн. III, 1926, стор. 13.

Дернинки низенькі, до 1 см заввишки, нещільні, легко розпадаються, чорно-зеленого кольору. Листки від вузько яйцевидної основи ланцетно-загострені, поступово звужені в кінцевий волосок,

плоскокраї, жолобчасті, у верхній половині двошарові і непрозорі. Клітини вгорі округло-квадратні, в нижній одношаровій частині від жилки майже до краю видовжено-прямокутні, нещільно прилягають одна до одної, по краях кілька рядів безбарвних коротко прямокутних клітин з тонкими поздовжніми і дуже потовщеніми поперечними перегородками. Перихеіальні листки дешо більші від стеблових, тільки в основі безбарвні. Коробочка прямільна, на прямій ніжці, занурена в перихеї. Від *G. tergestina* відрізняється формою верхівки листка. Від *G. poecilostoma* у фертильному стані легко відрізняється (у *G. poecilostoma* коробочка черевата на колінчастій ніжці), в стерильному — трудно. Леске (1930) відзначає, що стерильні дернинки можуть бути визначені, але не з повною достовірністю, по субстрату, на якому їх знайдено (*G. poecilostoma* пошиrena на силікатних породах).

На вапнякових породах. В УРСР: З. Л.-С. — села Вербка, Калюс, Привороття Хмельницької області (Лазаренко, 1926, — sub. *G. tergestina*).

6. *Grimmia commutata* Hüb. e.

Ні́бен. Musc. germ., 1833, p. 185; Лазаренко А. С., Визначник листяних мохів УРСР, 1936, стор. 121, Определитель лиственных мхов Украины, 1955, стор. 212.

Дернинки нещільні, легко розпадаються, темнозелені. Листки від майже піхвястої, овальної або оберненояйцевидної, вижолобленої, вгору розширені основи, більш-менш раптом вузько-ланцетні, видовжені в короткий, слабозубчастий кінцевий волосок, жолобчасті, плоскокраї. Листкова пластинка у звуженій частині непрозора, дво-тришарова, в розширеній основі світліша, одношарова. Клітини округло-квадратні, з слабоїмчасто потовщеніми перегородками, в основі листка біля жилки видовжено-прямокутні, жовтуваті, до країв коротші, коротко-прямокутні та квадратні, по краях безбарвні, з тонкими поздовжніми і дужче потовщеніми поперечними перегородками. Коробочка на прямій ніжці, яйцевидна, гладенька. Малопомінливий вид. Вивчення дернинки, за якою А. С. Лазаренком (1926) була встановлена *fo. minor* Lazаг. не дозволяє віднести її до *Grimmia commutata*. В належності зазначеній дернинки до *G. commutata* сумнівався сам автор і в пізніших своїх працях по біофлорі УРСР про цю форму не згадує. Від остаточного визначення слабо розвиненої і стерильної дернинки утримуємося. Проглянуті нами зразки, зібрани в тих самих місцях (за даними етикеток) А. С. Лазаренком і визначені Г. Ф. Бачуріною як *fo. minor* Lazag., належать до *Grimmia laevigata*.

На сухих безвапнякових скелях та на камінні на рівнині. З гірської частини УРСР не відомий. В УРСР: Зак. Л., З. П., П. Л.-С., П. З.-Л. С., Л. З.-Л. С., Л. З. С., Д. Л.-С.

7. *Grimmia doniana* Sm.

Smith., Brit. Fl. III, 1804, p. 1198; Лазаренко А. С. Определитель лиственных мхов Украины, 1955, стор. 214. *Grimmia montana* Slobodjan sed pop. Vgol. eur. Наук. зап. Львів. наук.-природознавч. музею АН УРСР, т. I, 1951, стор. 58.

Дернинки подушковидні, щільні, чорнозелені, від кінцевих волосків сивуваті. Листки вузько видовжено-ланцетні, кілясті, плоскокраї, з тонким, слабозубчастим кінцевим волоском, довжина якого нерідко дорівнює довжині листка. Листкова пластинка одношарова, тільки у верхівці та вгорі по краях в багато рядів клітин двошарова. Жилка дуже випинається. Клітини вгорі округло-квадратні, з виїмчасто потовщеніми перегородками, в основі листка видовжено-прямокутні, гладкостінні; по краях листка кілька рядів безбарвних клітин. Від *G. montana* легко відрізняється тонкостінними, видовжено-прямокутними клітинами країв основи листка (у *G. montana* вони квадратні, з дуже потовщеніми поперечними перегородками).

На сухих силікатних скелях в горах. В УРСР: Зак. Л. (вказівка М. П. Слободяна (1951) про знахідку на г. П'єтрос (1600 м. н. р. м.) неправильна і стосується *G. funalis*), К. Л.

8. *Grimmia montana* Vgol. eur.

Вгол. eur., fasc. 25/28, 1845, p. 26; Лазаренко А. С., Определитель лиственных мхов Украины, 1955, стор. 213.

Дернинки щільні, темнозелені, до 2 см заввишки. Листки від оберненояйцевидної основи раптово видовжено-ланцетні, звужені в довгий, елабозубчастий кінцевий волосок, кілясто-жолобчасті, внизу з плоскими, вгорі з прямими або загорнутими краями. Листкова пластинка одношарова, у верхній звуженій частині з потовщеніми краями. Жилка товста, внизу не звужена. Клітини вгорі листка товстостінні, з невиїмчасто потовщеніми перегородками, в основі листка біля жилки прямокутні, по краях квадратні, безбарвні, з дуже потовщеніми поперечними перегородками. Коробочка на жовтій ніжці, прямостояча, кришечка з косим дзьобиком.

Гірський вид, поширений на невапнякових скелях. В УРСР: К. Л. Відомий із Станіславської області — гора Данцир (Шафран, 1936), гора Гаджина (Вільчек, 1931). Дернинок ми не бачили. Помилково наводиться для Закарпатської та Чернівецької областей.

9. *Grimmia alpestris* Nees.

Nees von Essenbeck in Bryol. germ., II, 1827, p. 139; Лазаренко А. С., Определитель лиственных мхов Украины, 1955, стор. 213.

Дернинки низенькі, 0,5—1,5 см заввишки, щільні. Листки від довгастої основи ланцетні або яйцевидно-ланцетні, кілясто-жолобчасті, з більш-менш довгим, майже гладеньким кінцевим волоском,

в основі з плоскими, вгорі з прямими краями. Листкова пластинка вгорі двошарова, з двошаровими поздовжніми смужками та двошаровими краями. Жилка в основі трохи звужена. Клітини у верхній частині листка округло-квадратні, тонкостінні, в нижній частині клітинна сітка менш щільна, ніж у *G. montana*, по всій ширині пластинки складається з одноманітних майже квадратних клітин, які по краях листка мають тонкі поздовжні і дуже потовщені поперечні перегородки. Коробочка на товстій ніжці, прямостояча, кришечка з прямим коротким дзьобиком. Від *G. montana*, відрізняється коротшими листками, двошаровою вгорі пластинкою, одноманітнішою клітинною сіткою основи листка.

Високогірний вид, поширений на вологих силікатних скелях. В УРСР: К. Л. Відомий тільки з одного місця: гора Кізі Улоги Станіславської області (Вільчек, 1931). Зразків ми не бачили. Помилково наводиться для Закарпатської та Чернівецької областей.

10. *Grimmia ovalis* (Hedw.) Lindb.

Lindb., Acta soc. Sc. Fenn., X, 1871, p. 75; Лазаренко А. С., Определьник листевих мхов України, 1955, стор. 214. *Dicranum ovale* Hedw., Sp. musc., 1801, p. 140.

Дернинки подушковидні, округлі, до 2,5 см заввишки. Стебла розгалужені. Чоловічі сугаметангії на окремих галузках, густо один над одним. Листки від довгасто-еліптичної основи ланцетні, поступово звужені в майже гладенький кінцевий волосок, кілясті. Край листка на одному боці в основі відгорнутий. Листкова пластинка у верхівці та смугами вниз двошарова, з три-чотиришаровими краями. Клітини листка з виймчасто потовщеними перегородками, в основі листка біля жилки в кілька рядів видовжено-прямокутні та лінійні, жовті, до країв листка коротші, до квадратних, по краях безбарвні. Коробочка прямостояча, яйцевидна, гладенька.

Гірський вид, поширений на різних скелях, але не на вапняках. В УРСР: К. Л. Відомий із Станіславської та Чернівецької областей, помилково наведений для Закарпатської області.

11. *Grimmia apiculata* Hornsch.

Hornsch. in Horpe et Hornsch., Pl. select. Cen., 2, Dec. 5, 1818; Лазаренко А. С., Определьник листевих мхов України, 1955, стор. 215.

Дернинки подушковидні, щільні, до 1,5 см заввишки. Листки від еліптичної основи ланцетні, поступово звужені в короткий, гладенький або слабозубчастий кінцевий волосок, кілясті, з відгорнутими з одного боку до самої верхівки, з другого — дещо нижче краями. Листкова пластинка у верхівці та смугами вниз, а по краях майже до основи двошарова. Жилка вгорі на спинці транчасто випинається. Клітини жовтозелені, з виймчасто потовщеними перегородками, у верхівці округло-квадратні та овальні перевішані з трикутними, нижче середини листка прямокутні, в йо-

го основі біля жилки видовжено-прямокутні, гладкостінні, до країв коротші; по краях кілька рядів безбарвних клітин.

На вологих вапнякових скелях високо в горах. Для України наводиться з місцезнаходжень у Закарпатській (г. П'єтрос — 2012 м. н. р. м.) та Чернівецькій (околиці с. Виженки) областях. Макроскопічне вивчення гербарного зразка з г. П'єтрос, про західку якого М. П. Слободян (1950) повідомляв як про новий вид для флори СРСР, показує, що він належить до звичайного в Карпатах, дуже поліморфного виду *G. hartmanii*. Вказівка Штефуряка (1941) про зростання цього справді високогірного виду (найнижче досі відоме його місцевиростання лежить на висоті 1900 м н. р. м.) в околицях с. Виженки на висотах порядку 500 м викликає великі сумніви.

В УРСР: К. Л. — с. Виженка та долина потоку Двориши Чернівецької області (Штефуряк, 1941). Зразків ми не бачили. Помилково наведений для Закарпатської області.

12. *Grimmia elongata* Kaulf.

Kaulf. in Sturm, Deutsch. Fl. II, Н. 15, c. icon., 1815; Лазаренко А. С., Определьник листевих мхов України, 1955, стор. 214.

Високогірний вид, поширений на невапнякових скелях. Дернинки великі, до 5 см заввишки, щільні, подушковидні, легко розпадаються. Листки маленькі, жорсткі, від довгастої основи ланцетні, з коротким слабозубчастим кінцевим волоском, кілясті, з відгорнутим з одного боку краєм, у верхівці і смугами вниз двошарові, по краях тришарові. Усі клітини живі, з дуже виймчасто потовщеними перегородками, у верхній половині листка округло-квадратні, нижче середини прямокутні і тільки в основі листка видовжені, гладкостінні та по краях пластинки в кілька рядів безбарвні. Близький до *G. incurva*, на думку Леске, є тільки високогірною формою або расою останньої.

Вивчення зразків *G. elongata* в гербарії Науково-природознавчого музею АН УРСР, про місцезнаходження яких повідомляв Слободян (1951), показало, що вони належать до *Rhacomitrium sudeticum* та *Rh. sudeticum* fo. *epilosa*, від якого *G. elongata* легко відрізняється наведеними вище ознаками, зокрема будовою клітинної сітки основи листка.

В УРСР не відомий, помилково наводиться для Закарпатської області.

13. *Grimmia incurva* Schwaegr.

Schwaegr., Suppl., р. I, 1811, p. 90; Лазаренко А. С., Определьник листевих мхов України, 1955, стор. 215. *Grimmia contorta* Schimp., Syn., 1860, p. 209. *Grimmia atrata* Slobodian sed non Mielich., Листеві мхи Советських Карпат, 1950, стор. 15. *Grimmia unicolor* Slobodian sed non Ноок., Наук. зап. Львів. наук.-природознавч. музею АН УРСР, т. I, 1951, стор. 57.

Щільні м'які подушковидні дернинки, своїм виглядом нагадують *Dicranoweisia crispula*. Сухі листки кучеряві, довгі, вузькі,

від збіжної, ланцетної основи раптово видовжено-ланцетношиловидні, кілясті, з коротким, ламким, зубчастим кінцевим волоском, плоскокраї або з відгорнутим з одного боку посередині листка краєм. Пластина листка у верхівці та по краях у верхній частині листка двошарова. Клітини вгорі дрібні, більш-менш однакового діаметра, з дуже виїмчасто потовщеними перегородками і зірчастим просвітом, посередині листка коротко-прямокутні, до овальних, також з дуже виїмчасто потовщеними перегородками, в основі листка гладкостінні, біля жилки лінійні, до країв видовжено-прямокутні, жовті, прозорі, по краях безбарвні.

Кінцевий волосок дуже легко відламується і при неуважному визначенні може залишитись непоміченим. На відкритих освітлених місцях дернинки набувають чорного забарвлення.

Цей вид часто плутають з *Grimmia unicolor* та *Dryptodon atratus*. Обидва згадані види не мають кінцевих волосків, а, крім того, *G. unicolor* добре відрізняється неповторною в цілій родині формою листка, не виїмчасто потовщеними клітинними оболонками, *Dryptodon* — будовою клітинної сітки основи листка.

На затінених безвапнякових скелях високо в горах. В УРСР: Зак. Л. — Закарпатська область гора П'єтрос — 1450 м (Слободян, 1950, — Sub. *G. atrata*), гора П'єтрос — 1700 м (Слободян, 1951, — Sub. *G. unicolor*), — К. Л.

Fo. *brevifolia* Chal.

Chal., *Grimmiaeae Tatrenses*, 1882, p. 40; Лазаренко А. С., Определьник листевих мхов України, 1955, стор. 215.

Дернинки низенькі, щільні, неправильної форми. Листки жорсткіші, ніж у основної форми, притиснуті до стебла, менш вигнуті, вгорі завжди непрозорі. Волосок тоненький і ніжний, найчастіше відламується, іноді листки з коротеньким кінцевим волоском або зовсім без нього і тоді з тупою верхівкою. Жилка в основі тонша.

Від *Grimmia elongata* відрізняється більшими розмірами клітин, характером потовщень клітинних оболонок і сильніше звуженою в основі жилкою.

На відкритих місцях високо в горах. В УРСР: Зак. Л.

14. *Grimmia pulvinata* (Hedw.) Sm.

Smith, Eng. Bot., 1807, t. 1728; Лазаренко А. С., Визначник листевих мхов УРСР, 1936, стор. 122, Определьник листевих мхов України, 1955, стор. 217. *Fissidens pulvinatus* a *communis* Hedw., Sp. Musc., 1801, p. 158.

Дернинки щільні, випуклі, подушковидні, від кінцевих волосків сиві. Листки у верхівці і по краях далеко вниз двошарові. Краї листків від основи вище середини відгорнуті, вгорі плоскі.

На камінні та скелях. В УРСР: Зак. Л., К. Л., О. Л., З. П., П. П., З. Л.-С., П. Л.-С., Л. Л.-С., П. З.-Л. С., Л. З. Л. С., Л. З. С., Д. Л.-С.

15. *Grimmia orbicularis* Bruch

Bruch msgr.; Wils in Engl. Bot. Suppl. 1844, t. 2888; Лазаренко А. С., Визначник листевих мхів УРСР, 1936, стор. 123. Определьник листевих мхов України, 1955, стор. 217.

Вид дуже подібний до попереднього. Подушечки трохи опукліші, ніж у *G. pulvinata*. Листки з одношаровою пластинкою і з слабо відгорнутими тільки посередині краями.

Тільки на вапняках. В УРСР: З. Л.-С., Б. П. Кр. Зразків ми не бачили.

16. *Grimmia funalis* (Schwaegr) Schimp.

Schimp., Syn., 1860, p. 211; Лазаренко А. С., Определьник листевих мхов України, 1955, стор. 215. *Trichostomum funale* Schwaegr., Suppl., I, 1811, p. 150. *Schistidium apocarpum* fo. *atrata* Slobodian sed non Grebe, Наук. зап. Львів. наук.-природознавч. музею АН УРСР, т. I, 1951, стор. 57. *Schistidium apocarpum* fo. *tenerrima* Slobodian sed non Chal. I. c. Schistidium confertum Slobodian sed non Brug. eur. I. c. *Grimmia pulvinata* fo. *cana* Slobodian sed non Hoffm. I. c. *Grimmia elatior* Slobodian sed non Brug. eur. Наук. зап. Львів. наук.-природознавч. музею АН УРСР, т. I, 1951, стор. 58.

Дернинки щільні, подушковидні, легко розпадаються на окремі стебла. Сухі, листки звичайно спірально навколо стебла закручені, проте часто ця ознака буває слабо виявленою. Більш характерною ознакою є форма листка. Листки від довгастої основи вузько-ланцетні, швидко звужені в довгий або короткий слабо-зубчастий кінцевий волосок, глибоко кілясті. Край листка на одному боці широко і майже до верхівки відгорнутий, від чого листок справляє враження несиметрично побудованого, з S-подібними обрисами. Пластина листка у верхівці двошарова, з далеко вниз у два-три і більше рядів клітин двошаровими краями. Жилка в основі тонша. Клітини з дуже виїмчасто-потовщеними перегородками, вгорі округло-квадратні, посередині листка коротко-прямокутні, в основі видовжено-прямокутні, біля жилки лінійні, на краях в кілька рядів коротко-прямокутні та квадратні, гладкостінні і безбарвні.

На безвапнякових скелях та камінні в горах, часто. В УРСР: Зак. Л., К. Л.

17. *Grimmia trichophylla* Grev.

Grev., Fl. Edin., 1824, p. 235; Лазаренко А. С., Визначник листевих мхів УРСР, 1936, стор. 123, Определьник листевих мхов України 1955, стор. 218.

Жовтозелені до темнозелених, рідко чорні, м'які, нещільні дернинки, які легко розпадаються. Листки ланцетні і вузько-загострені, з гладеньким, іноді досить довгим кінцевим волоском, вгорі кілясті, по краю з одного боку, іноді з обох боків відгорнуті. Верхні листки звичайно у верхівці зубчасті. Жилка округла, іноді на спинці з рівчаком. Листкова пластинка більш-менш прозора, одношарова, з окремими двошаровими смужками та

кількома дво-п'ятишаровими рядами крайових клітин. Клітини жовтозелені, вгорі округло-квадратні, виїмчасто потовщені, в основі біля жилки видовжені, звичайно прямокутні, іноді лінійні, більш-менш виїмчасті або гладкостінні, по краях видовжено-прямокутні, безбарвні. Виводкові тільця на коротких нерозгалужених ніжках. Від *Grimmia hartmanii* відрізняється не тільки місцем утворення виводкових тілець, а й будовою клітинної сітки основи листка. У *G. trichophylla* клітини і по краях основи листка видовжено-прямокутні, у *G. hartmanii* прямокутні клітини тільки біля жилки. *Grimmia mühlenbeckii*, з якою *G. trichophylla* часто плутають, відрізняється короткими листками, двошаровою пластинкою та дуже потовщеними поперечними перегородками крайових клітин основи листка.

На силікатному камінні. В УРСР: З. П., Кр. Г.

18. *Grimmia mühlenbeckii* Schimp.

Schimp., Syn., 1860, p. 212; Лазаренко А. С., Визначник листяних мохів в УРСР, 1936, стор. 123, Определитель листевых мхов Украины, 1955, стор. 218. *Grimmia trichophylla* var. *Mühlenbeckii* Husn., Musc. gall., 1887, p. 135. *Grimmia trichophylla* subsp. *Mühlenbeckii* Dixon, Stud. Handb. Brit. Mos., 1896. *Grimmia trichophylla* Batschurina sed non Grev., Бот. журн. АН УРСР, т. V, № 1, 1948, стор. 37.

Дернинки щільні, темнозелені, до чорних. Сухі листки прямі, щільно притиснуті до стебла, жорсткі, дрібні, коротші, ніж у *G. trichophylla*, ланцетні, поволі звужені в короткий зубчастий кінцевий волосок, з відгорнутими з одного боку або плоскими краями. Пластинка листка непрозора, у верхівці двошарова, з далеко вниз двошаровими краями. Жилка на спинці гранчаста, іноді двокрила. Клітини в основі листка біля жилки довгасті, прямокутні (1:2), до країв коротші та ширші, квадратні та коротко-прямокутні, з дуже потовщеними, іноді косими, поперечними перегородками, на краях кілька рядів вужчих, безбарвних клітин. Виводкові тільця на довгих розгалужених ніжках.

На силікатному камінні, рідко. В УРСР: П., Л. З.-Л. С.

19. *Grimmia hartmanii* Schimp.

Schimp., Syn., 1860, p. 214; Лазаренко А. С. Определитель листевых мхов Украины, 1955, стор. 219. *Dryptodon Hartmannii* Limp., Laubm., I, 1890, p. 789. *Grimmia trichophylla* Balkowski sed non Grev., Бот. журн. АН УРСР, т. IV, № 1—2, 1947, стор. 108. *Grimmia apiculata* Slobodian sed non Hornsch., Листевые мхи Советских Карпат, 1950, стор. 15. *Racomitrium heterostichum* Slobodian sed non Brid pro parte, Наук. зап. Львів. наук.-природознавч. музею АН УРСР, т. I, 1951, стор. 58.

Дернинки нещільні, великі, світло-або темнозелені, іноді жовтокоричневі. Стебла без центрального тяжа. Листки від збіжної довгасто-яйцевидної основи видовжено-ланцетні, довго-загострені, з коротким кінцевим волоском. Краї листка на одному боці відгорнуті. Листкова пластинка одношарова; з одним-двоюма двошаровими рядами крайових клітин. Жилка на спинці гранчаста.

Клітини не папіозні, округло-квадратні, майже однакових розмірів по всій пластинці, включаючи краї листка, тільки біля жилки в самій основі кілька рядів прямокутних клітин утворюють невелике світліше поле. Стінки клітин звичайно описуються як виїмчасто потовщені. В проглянутому нами матеріалі поряд з екземплярами з дуже виїмчастими стінками було багато екземплярів з зовсім гладенькими, рівномірно потовщеними перегородками.

Спорогони утворює рідко. Відомий монограф родини гріммійових Леске (1930) відзначає, що йому не довелося бачити фертильних дернинок. Подпера (1954) також відзначає дуже рідке спороношення у цього виду і наводить відомі в літературі знахідки фертильних дернинок. В Українських Карпатах вид плодоносить відносно часто; фертильні дернинки, що зберігаються в брюлогочному гербарії Науково-природознавчого музею АН УРСР, походять з двох пунктів Закарпатської області: гора Піп Іван (1200 м н. р. м.) Рахівського району (Слободян) та гора Менчул (1100 м н. р. м.) Хустського району (Лазаренко).

Вегетативне розмноження кулястими, багатоклітинними, встиглому стані жовточорвоними виводковими тільцями, які утворюються на верхівках верхніх листків, на клітинах пластинки (а не на жилці, як у *Grimmia anomala*) і сидять на безбарвних, тонкостінних, розгалужених ніжках. Листки, що несуть виводкові тільця, без кінцевого волоска, у верхівці по всій ширині пластинки або тільки біля жилки складаються з видовжених тонко- і гладкостінних клітин.

В гербаріях *Grimmia hartmanii* зберігається під різними назвами, хоч навіть без виводкових тілець визначається легко за будовою клітинної сітки основи листка. Дуже подібна *G. trichophylla* відрізняється, крім місця утворення виводкових тілець, видовжено-прямокутними клітинами основи листка.

На затінених скелях та камінні в горах часто, на рівнині рідко. В УРСР: Зак. Л. К. Л., П. Л.-С.

20. *Grimmia anomala* Hampe.

Hampe apud Schimper Syn. ed. II, 1876, p. 270; Лазаренко А. С., Определитель листевых мхов Украины, 1955, стор. 219. *Grimmia phyllantha* Lindb. in Broth. Encycl. Musc. Caucas., 1892, p. 83. *Grimmia Hartmannii* var. *alpinoborealis* Loeske, Laubm. Eur., I, 1913, p. 141. *Grimmia Hartmannii* var. *anomala* Moenck., Laubm. Eur., 1927, p. 369. *Grimmia Hartmannii* subsp. *anomala* Loeske, Mon. Eur., 1930, p. 182.

Самостійність цього виду визнається не всіми авторами. Леске (1913), Менкемайер (1927), Джонс (1937) вважають його різновидністю або підвидом (Леске, 1930) *Grimmia hartmanii*. Ліндберг (1892), Лімпріхт (1890), Лазаренко (1955) розглядають її як окремий вид.

Від *G. hartmanii* відрізняється ланцетними широко-загостреними, після відпадання виводкових тілець нерідко на верхівці

виїмчастими листками, невиїмчасто потовщеними, з обох боків тупопапіозними клітинами (у *G. hartmanii* клітини гладенькі), двошаровою у верхівці пластинкою, відгорнутістю обох країв листка (у *G. hartmanii* відгорнутий тільки один край), наявністю центрального тяжа. Виводкові тільця жовтозелені, утворюються не тільки на верхівкових, як у *G. hartmanii*, а й на стеблових листках, причому тільки на жилці (у *G. hartmanii* на клітинах верхівки листкової пластинки). Клітинна сітка листків з виводковими тільцями (на зразках, які я бачив) не відрізняється від звичайних (у *G. hartmanii* вона відмінна). З *G. hartmanii* її об'єднує характер будови клітинної сітки та місце утворення подібних за формою, але різних за забарвленням виводкових тілець.

На затінених безвапнякових скелях у горах. В УРСР: Зак. Л., К. Л.

21. *Grimmia decipiens* (Schultz) Lindb.

Lindb. in Hart., Skand. Fl., ed VIII, 1861, p. 386; Лазаренко А. С., Определитель лиственных мхов Украины, 1855, стор. 219. *Trichostomum decipiens* Schultz, Suppl. Fl. Starg., 1817, p. 70, *Grimmia Schultzii* Hüben, Muscol. germ., 1833, p. 195 ex p.

Дернинки потужні, нещільні, неправильно подушковидні. Стебла виїмчасто розгалужені. Верхні листки від довгастої основи вузько-ланцетні, поступово звужені в довгий дуже зубчастий кінцевий волосок, кілясті, у верхній частині і по краях майже до основи двошарові, з сильно відгорнутими краями. Клітини дуже виїмчасто потовщені, вгорі квадратні, в основі листка широкими смугами по обидва боки жилки лінійні, пористі, з більш-менш виїмчастими стінками, до країв коротші, гладкостінні, по краях кілька рядів квадратних та коротко-прямокутних клітин. Однодомний.

Тепло любний вид безвапнякових скель у горах. В УРСР: Б. П. Кр. — гора Аю-Даг (Сапегін, 1910). Дернинок ми не бачили.

22. *Grimmia elatior* Bruch.

Bruch in Bryol. eur., fasc. 25/28, 1845 p. 17; Лазаренко А. С., Определитель лиственных мхов Украины, 1955, стор. 217.

Дернинки потужні, нещільні, бруднозелені, від волосків сиві. Листки від збіжної яйцевидно-довгастої, пофалданої основи видовжено-ланцетні, з довгим майже гладеньким кінцевим волоском, кілясті, з високо вгору відгорнутими краями. Листкова пластинка у верхній половині дво-тришарова, крайові ряди клітин три-п'ятишарові. Клітини дуже виїмчасто потовщені, від верхівки і нижче середини округло-квадратні, з обох боків з більш-менш папіозно-випнутими зовнішніми стінками, в основі листка біля жилки майже лінійні, жовті, з косими стінками, по краях коротші, але не квадратні, іноді безбарвні. Дводомний.

На сухих безвапнякових скелях високо в горах. В УРСР відомий з двох пунктів: Зак. Л. — гора П'єтрос — 1450 м, зібрав Слободян, — К. Л. — Станіславська область, гора Гаджина — 1825 м (Вільчек, 1931).

23. *Grimmia patens* (Brid.) Bryol. eur.

Bryol. eur., fasc. 25/26, 1845, p. 18. *Dryptodon patens* Brid. Bryol. univ., I, 1826, p. 192. *Rhacomitrium patens* Hüben, Muscol. german, 1883, p. 198; Лазаренко А. С., Определитель лиственных мхов Украины, 1955, стор. 222.

Дернинки потужні, нещільні, коричнево-або чорнозелені, до 10 см заввишки. Листки від довгастої основи поступово загострені, без кінцевого волоска, в тупуватій верхівці з трьома-четирма нерегулярними, широкими зубцями, рідше у верхівці знебарвлени, кілясті. Краї листків з обох боків неоднаково сильно відгорнуті. Жилка на спинці переважно з двома—четирма поздовжніми пластинками, рідше гранчаста. Листкова пластинка вгорі по краях дво-тришарова. Клітини дуже виїмчасто потовщені, округло-кутасті від верхівки і нижче середини однакового діаметра, в основі біля жилки лінійні, виїмчасті, жовточорвоні, до країв коротко-прямокутні та квадратні, прозорі, але не безбарвні. Коробочка овальна, на прямій ніжці.

Перистом з розщепленими нижче середини на дві-три нитковидні частини зубцями наближає цей вид до *Rhacomitrium*. Будова клітинної сітки основи листка характерна для *Grimmia*. Менкемайер (1927) вважає, що цей вид займає проміжне місце між *Grimmia* і *Rhacomitrium*, і розглядає його як *Rhacomitrium patens* Hüben. Але Леске (1930) підкреслює, що *Rhacomitrium patens* Hüben може тільки частково бути синонімом для *Grimmia patens*, тому що до *Rhacomitrium patens* Hüben, як це видно з діагнозу Гібнера, він відносив, крім *G. patens*, ще й форму, що належать до *G. Hartmanii*.

На силікатних скелях в горах. В УРСР не відомий. Помилково наводиться для Закарпатської та Станіславської областей.

DRYPTODON BRID.

Brid., Bryol. univer., I, 1826, p. 191 ex p.

В роді один вид.

Dryptodon atratus (Mielich) Limp.

Limp., Laubm. Abt. I, 1890, p. 791. *Grimmia atrata* Mielch. in Норре et Ногінськ., Plant. супр. Sel., 1817/18; Лазаренко А. С., Определитель лиственных мхов Украины, 1955, стор. 220.

Дернинки щільні, темнозелені. Листки вузько-ланцетні, кілясті, загострені або тупі, із заокругленою верхівкою, без кінцевого

ВОЛОСКА, вгорі дво-тришарові, в основі двошарові. Клітини дуже виймчасто потовщені, вгорі округло-квадратні, в основі біля жилки вузько-прямокутні, в кутках листків округло-шестикутні і квадратні, тонкостінні, у верхніх листків ніжні, безбарвні, утворюють невеликі вушка.

На безвапнякових скелях високо в горах. В УРСР не відомий. Помилково наводиться для Закарпатської області.

ЛІТЕРАТУРА

Алексенкo М. А., Лиственые мхи северной части Харьковской губернии и смежных уездов Курской губ., Труды об-ва испыт. природы Имп. Харьков. ун-та, т. XXXI, 1897.

Балковський Б. Є. і Савостьянов О. О., Матеріали до бріофлори Вінницької і Кам'янець-Подільської областей, I, Журн. Ін-ту бот. АН УРСР, № 26—27, 1938.

Балковський Б. Є. і Савостьянов О. О., Матеріали до бріофлори Вінницької і Кам'янець-Подільської областей, II, Журн. Ін-ту бот. АН УРСР, № 20, 1939.

Балковський Б. Є., Нові матеріали для бріофлори Поділля, Бот. журн. АН УРСР, т. IV, № 1—2, 1947.

Бачуріна Г. Ф., Листвяні мохи південного сходу УРСР, Бот. журн. АН УРСР, т. V, № 1, 1948.

Лазаренко А. С., Нові мохи для флори України, Укр. бот. журн., III, К., 1926.

Лазаренко А. С., Відомості про найцікавіших представників української бріофлори, Труди Бот. музею УАН, вип. I, К., 1929.

Лазаренко А. С., Визначник листяних мохів УРСР, К., 1936.

Лазаренко А. С., Опредільник листяних мхів України, К., 1955. Мельничук В. М., Список листяних мохів західної Волині, Наук. зап. Наук.-природознавч. музею Львів. філіалу АН УРСР, т. IV, 1955.

Сапегін А., Мхи горного Криму, Одесса, 1910.

Слободян М. П., Матеріали до бріофлори Мармароських Карпат, Наук. зап. Львів. наук.-природознавч. музею АН УРСР, т. I, 1951.

Слободян М. П., Лиственые мхи Советских Карпат, Автореф. 1950.

Слободян М. П., До бріогеографії західного Поділля, Опілля і Покуття, Наук. зап. Львів. наук.-природознавч. музею АН УРСР, т. I, 1951.

Brotherus V. F., Musci (Laubmose), in Engler A. und Prantl K., Die natürlichen Pilanzenfamilien ed., 1924.

Bridg Ph., Schimpfer W. Ph., Gumbel Th., Bryologia europaea, Stuttgart, 1836—1851.

Chalubiński T., Grimmiaceae Tatrenses, Varsaviae, 1882.

Czerkawski J., Spis mchów z różnych stanowisk Wschodniej Galicji i Tatrów, Sprawozdania Kom. Fizjograficznej, t. II, 1868.

Hückel E., Wycieczka botaniczna w Karpaty Stryjskie do źródeł Swicy, Sprawozdania Kom. Fizjograf. t. II, 1868.

Jones G. N., Grimmiaceae in Grout A. J. Moss Flora of North America north of Mexico, Vol. II, Newfane, 1933.

Krupa J., Zapiski bryologiczne z okolic Lwowa, Krakowa i Wschodnich Karpat, Sprawozdanie Kom. Fizjograficznej, t. XIX, 1885.

Limprecht K. G., Die Laubmose Deutschlands, Oesterreichs und der Schweiz, Abt. I, Leipzig, 1890.

Loeske L., Die Laubmose Europas, I. Grimmiaceae, Berlin, 1913.

Loeske L., Monographie der europäischen Grimmiaceae, Biblioth. Bot. 101, 1930.

Matuszewski A., Przyczynek do flory roślin skrytokwiatowych lasów Szepietowskich (na Wołyniu), Sprawozd. Tow. Nauk. Warszawskiego, VI, 1913.

Moenkemeyer W., Die Laubmose Europas, Leipzig, 1927.

- Podpera J., Conspectus muscorum europaeorum, Praha, 1954.
Rehman A., Przyczynek do bryologii Galicji, Sprawozdania Kom. Fizjograficznej, XIII, 1879.
Schimper W. Ph., Synopsis muscorum europaeorum, Stuttgartie, 1876.
Stefureac T. F., Consideratuni asupra vegetatiei si florei muschilor (Bryophytelor) din Valea Vijnicioarei (Bucovina), Buletinul Facultatii de știinte din Cernauti, Vol. X, F. 1—2, 1936.
Szafrań B., Materiały do flory mchów Karpat Pokuckich, Kosmos t. LXI, Zeszyt II—III, Seria A, Rozprawy, 1936.
Wilczek R., Spis mchów Czarnohory, Rozprawy Wydziału mat.-przyr. P. A. U. t. LXIX, Dz. B, Nr. 9, 1931.
Wołoszczak E., Przyczynek do flory Pokucia, Sprawozdania Kom. Fizjograficznej, XXI, 1888.

ОБЗОР РОДОВ GRIMMIA И DRYOPTODON БРИОФЛОРЫ УССР

В. М. Мельничук

Резюме

Обзор представителей родов *Grimmia* и *Dryoptodon* флоры УССР составлен на основании критической обработки материалов бриологических гербариев научных ботанических учреждений Киева и Львова. При описании географического распространения отдельных видов использованы литературные источники.

Обработкой гербарных материалов установлено, что виды *Grimmia unicolor*, *G. tergestina*, *G. elongata*, *G. patens* и *Dryoptodon atratus* ошибочно были занесены в инвентарь бриофлоры УССР. Литературные указания о распространении *G. apiculata* в предгорьях Карпат следует считать весьма сомнительными. Впервые для флоры УССР приводится *Grimmia tergestinoides* Culm.

CRITICAL SURVEY OF THE GENERA GRIMMIA AND DRYOPTODON OF THE BRYOFLORA OF THE UKRAINIAN SSR

V. M. Melnitchuk

Summary

A critical revision of the materials of the bryological herbaria of Kiev and Lvov and of the literature was carried out by the author. It was established that *Grimmia unicolor*, *G. tergestina*, *G. elongata*, *G. patens* and *Dryoptodon atratus* had been erroneously listed among the Ukrainian SSR bryoflora. References to the occurrence of *Grimmia apiculata* in the Carpathian foothills were considered doubtful. *Grimmia tergestinoides* Culm. has been indicated for the Ukrainian SSR flora for the first time.

ЗМІСТ

Палеонтологія

П. П. Балабай, До вивчення птераспід нижнього девону Поділля. Повідомлення I	3
С. І. Пастернак, С. П. Коцюбинський, Велетенський амоніт <i>Parapuzosia daubréei</i> Grossouvre з Волино-Подільської плити	22
С. П. Коцюбинський, <i>Inoceramus lamellatus</i> sp. n. з верхньотуронських відкладів Волино-Подільської плити	27
К. А. Татаринов, Знахідки часничниць (<i>Pelobatidae, Amphibia</i>) у четвертинних відкладах західного Поділля	32
С. І. Пастернак, Палеонтологічні колекції науково-природознавчого музею АН УРСР	36

Зоологія

Ф. І. Страутман, Зміни в орнітофауні західних областей України в ХХ ст.	42
К. А. Татаринов, Результати вивчення теріофауни західних областей України вітчизняними зоологами	49
О. П. Кулаківська, В. М. Івасик, Зараженість коропів паразитами в ставках з різним водопостачанням	63
О. П. Кулаківська, Матеріали до фауни паразитів риб водоїм західних областей України	69
I. К. Загайкевич, До вивчення кормових зв'язків шкідливих лісовоих комах	78
Я. В. Брицький, В. І. Здун, Нові дані про деяких комах-шкідників цукрових буряків Львівської області	84
Ф. І. Страутман, Нарис орнітофауни Радянських Карпат	87
I. І. Турянін, До фауни гамазових кліщів Закарпатської області УРСР	93

Ботаніка

В. М. Мельничук, Огляд родів <i>Grimmia</i> та <i>Dryptodon</i> бриофлори УРСР	97
К. А. Малиновський, Структурні і флористичні зв'язки деяких фітоценозів субальпійського пояса Українських Карпат і питання їх генезису	116
Т. К. Зеленчук, Запаси насіння в ґрунті пасовищ Дублянської долини в околицях Львова	123

СОДЕРЖАНИЕ

Палеонтология

П. П. Балабай, К изучению птераспид нижнего девона Подолии. Сообщение I	20
С. И. Пастернак, С. П. Коцюбинский, Гигантский амонит <i>Parapuzosia daubréei</i> Grossouvre с Волыно-Подольской плиты	26
С. П. Коцюбинский, <i>Inoceramus lamellatus</i> sp. n. из верхнетуронских отложений Волыно-Подольской плиты	30
К. А. Татаринов, Находки чесночниц (<i>Pelobatidae, Amphibia</i>) в четвертичных отложениях западной Подолии	35
С. И. Пастернак, Палеонтологические коллекции Научно-природоведческого музея АН УССР	40

Зоология

Ф. И. Страутман, Изменения в орнитофауне западных областей Украины в ХХ ст.	48
К. А. Татаринов, Результаты изучения теріофауны западных областей Украины отечественными зоологами	61
О. П. Кулаковская, В. М. Ивасик, Зараженность карпов паразитами в прудах с различным водоснабжением	68
О. П. Кулаковская, Материалы к фауне паразитов рыб водоемов западных областей Украины	76
И. К. Загайкевич, К изучению кормовых связей вредных лесных насекомых	82
Я. В. Брицкий, В. И. Здун, Новые данные о некоторых насекомых — вредителях сахарной свеклы Львовской области	86
Ф. И. Страутман, Очерк орнітофауны Советских Карпат	92
И. Турянин, К фауне гамазовых клещей Закарпатской области УССР	96

Ботаника

В. М. Мельничук, Обзор родов <i>Grimmia</i> и <i>Dryptodon</i> бриофлоры УССР	115
К. А. Малиновский, Структурные и флористические связи некоторых фитоценозов субальпийского пояса Украинских Карпат и вопросы их генезиса	121
Т. К. Зеленчук, Запасы семян в почве пастбищ Дублянской долины в окрестностях Львова	131